

یادداشت

انحراف ۳۰درصدی وجابه‌جایی یک‌سوم‌بودجه‌توسط‌شهردار

رحمت‌الله حافظی

- لایحه دوفوریتی اصلاحیه بودجه سال ۱۳۹۳

شهر تهران از نظر محتوایی ایراداتی دارد. این متن پیش از این روی صفحه وبلاگ گرفته بود. در بند «ب» این لایحه دوفوریتی به استناد به مصوبه شماره ۱۰۰۳/۱۹۰۹/۱۶۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۸ شورای شهر تهران، برای تسویه دیون اشخاص حقیقی و حقوقی شامل تعهدات نقدی و غیرنقدی سنوات قبل پیمانکاران، تملک املاک تصرفی و آرای صادره محاکم قضایی تا سقف مبلغ دوهزارو ۵۰۰ میلیارد تومان از محل کاهش اعتبارات مازاد سایر ردیف‌های بودجه ۹۳ تأمین اعتبار نماید. اشکال این‌ بند اینجاست که مصوبه‌ای که به آن اشاره شده است، صرفا برای سنوات قبل پیمانکاران بوده که به تأیید اداره کل حسابرسی شهرداری تهران نیز رسیده باشد و شهرداری موظف بوده است که هر سهم‌ه یک‌بار گزارش عملکرد را به‌شورا ارسال کند که در طول سال ۹۳ هیچ گزارشی از این بابت به‌شورا ارسال نشده است. اما در بند «الف» علاوه‌بر سنوات قبل پیمانکاران، تملک املاک تصرفی و آرای محاکم قضائی نیز قید شده است، درحالی‌که در مصوبه‌ای که به آن اشاره شد، چنین مواردی وجود ندارد. اشکال دیگر این است که این مصوبه در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۲۹ توسط فرمانداری مورد اعتراض قرار می‌گیرد و شورا باید طبق قانون در مدت ۱۰ روز به آن پاسخ می‌داد، یعنی حداکثر تا ۹۳/۵/۲۱ پاسخ شورا به فرمانداری باید ارسال می‌شد که این اقدام در موعد مقرر صورت نمی‌گیرد. در مورد بند «ج» نیز اشاره شده است در راستای اجرای تبصره بودجه سال ۹۳ سازمان و شرکت‌های وابسته به شهرداری تهران و به‌منظور تأمین کسری اعتبارات ردیف‌های بودجه مصوب و مورد نیاز واحدهای اجرایی از محل جابه‌جایی اعتبارات مازاد سایر ردیف‌های بودجه مصوب ۹۳ تا سقف مبلغ ۹ هزار میلیارد ریال به شرح ذیل اقدام نماید و در شرح ذیل این بند نیز ۱۵ مورد ردیف‌های مختلف ذکر شده است. درحالی‌که در تبصره ۵ مصوبه بودجه سال ۹۳ صرفا سه مورد از این ۱۵ موردی که در ذیل این بند ذکر شده است، وجود دارد و ۱۲ مورد آن خلاف مندرجات تبصره ۵ بودجه سال ۹۳ است. این نیز یک انحراف است. اما اشکال دیگری که می‌توان به پندهای «ب» و «ج» وارد کرد، این است که دقیقا مشخص نیست که میزان منابع از کدام ردیف‌ها کسر و به کدام ردیف‌ها اضافه می‌شود. البته ناگفته نماند در انتهای سال ۹۲ نیز از ردیف‌های متعلق به مترو تهران برخلاف سیاست‌های کلان و تأکید شورای شهر تهران کاسته شد. اعتقاد شورا تزریق منابع مترو است و در این‌رستا نیز مصوبه‌ای در شورا به تصویب رسید که براساس آن حدود ۲۰۰ میلیارد تومان به بودجه مترو تزریق شود. اما به استناد به یکی از مصوبات که مصوبه کلی بود، دقیقا مشخص نبود که این بودجه از کجا کسر و به‌کجا اضافه خواهد شد اما در نهایت شهرداری تقریبا ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع تخصیص یافته مترو را صرف پیاده‌روسازی و سایر موارد کرد. در این دو بند نیز مشخص نیست این بودجه از کجا کسر و به کجا اضافه خواهد شد. اشکال دیگر این است که با این دوفوریت عملا به شهرداری اجازه داده می‌شود که حدود ۳۰ درصد از بودجه سال ۹۳ را جابه‌جا کند. معمولا در اصلاحیه بودجه‌ها انحرافات جزئی وجود دارد که براساس این انحرافات جزئی، مجوز جابه‌جایی در بودجه صادر می‌شود.

شهر تهران از نظر محتوایی ایراداتی دارد. این متن پیش از این روی صفحه وبلاگ گرفته بود. در بند «ب» این لایحه دوفوریتی به استناد به مصوبه شماره ۱۰۰۳/۱۹۰۹/۱۶۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۸ شورای شهر تهران، برای تسویه دیون اشخاص حقیقی و حقوقی شامل تعهدات نقدی و غیرنقدی سنوات قبل پیمانکاران، تملک املاک تصرفی و آرای محاکم قضائی نیز قید شده است، درحالی‌که در مصوبه‌ای که به آن اشاره شد، چنین مواردی وجود ندارد. اشکال دیگر این است که این مصوبه در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۲۹ توسط فرمانداری مورد اعتراض قرار می‌گیرد و شورا باید طبق قانون در مدت ۱۰ روز به آن پاسخ می‌داد، یعنی حداکثر تا ۹۳/۵/۲۱ پاسخ شورا به فرمانداری باید ارسال می‌شد که این اقدام در موعد مقرر صورت نمی‌گیرد. در مورد بند «ج» نیز اشاره شده است در راستای اجرای تبصره بودجه سال ۹۳ سازمان و شرکت‌های وابسته به شهرداری تهران و به‌منظور تأمین کسری اعتبارات ردیف‌های بودجه مصوب و مورد نیاز واحدهای اجرایی از محل جابه‌جایی اعتبارات مازاد سایر ردیف‌های بودجه مصوب ۹۳ تا سقف مبلغ ۹ هزار میلیارد ریال به شرح ذیل اقدام نماید و در شرح ذیل این بند نیز ۱۵ مورد ردیف‌های مختلف ذکر شده است. درحالی‌که در تبصره ۵ مصوبه بودجه سال ۹۳ صرفا سه مورد از این ۱۵ موردی که در ذیل این بند ذکر شده است، وجود دارد و ۱۲ مورد آن خلاف مندرجات تبصره ۵ بودجه سال ۹۳ است. این نیز یک انحراف است. اما اشکال دیگری که می‌توان به پندهای «ب» و «ج» وارد کرد، این است که دقیقا مشخص نیست که میزان منابع از کدام ردیف‌ها کسر و به کدام ردیف‌ها اضافه می‌شود. البته ناگفته نماند در انتهای سال ۹۲ نیز از ردیف‌های متعلق به مترو تهران برخلاف سیاست‌های کلان و تأکید شورای شهر تهران کاسته شد. اعتقاد شورا تزریق منابع مترو است و در این‌رستا نیز مصوبه‌ای در شورا به تصویب رسید که براساس آن حدود ۲۰۰ میلیارد تومان به بودجه مترو تزریق شود. اما به استناد به یکی از مصوبات که مصوبه کلی بود، دقیقا مشخص نبود که این بودجه از کجا کسر و به‌کجا اضافه خواهد شد اما در نهایت شهرداری تقریبا ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع تخصیص یافته مترو را صرف پیاده‌روسازی و سایر موارد کرد. در این دو بند نیز مشخص نیست این بودجه از کجا کسر و به کجا اضافه خواهد شد. اشکال دیگر این است که با این دوفوریت عملا به شهرداری اجازه داده می‌شود که حدود ۳۰ درصد از بودجه سال ۹۳ را جابه‌جا کند. معمولا در اصلاحیه بودجه‌ها انحرافات جزئی وجود دارد که براساس این انحرافات جزئی، مجوز جابه‌جایی در بودجه صادر می‌شود.

شهر تهران از نظر محتوایی ایراداتی دارد. این متن پیش از این روی صفحه وبلاگ گرفته بود. در بند «ب» این لایحه دوفوریتی به استناد به مصوبه شماره ۱۰۰۳/۱۹۰۹/۱۶۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۸ شورای شهر تهران، برای تسویه دیون اشخاص حقیقی و حقوقی شامل تعهدات نقدی و غیرنقدی سنوات قبل پیمانکاران، تملک املاک تصرفی و آرای محاکم قضائی نیز قید شده است، درحالی‌که در مصوبه‌ای که به آن اشاره شد، چنین مواردی وجود ندارد. اشکال دیگر این است که این مصوبه در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۲۹ توسط فرمانداری مورد اعتراض قرار می‌گیرد و شورا باید طبق قانون در مدت ۱۰ روز به آن پاسخ می‌داد، یعنی حداکثر تا ۹۳/۵/۲۱ پاسخ شورا به فرمانداری باید ارسال می‌شد که این اقدام در موعد مقرر صورت نمی‌گیرد. در مورد بند «ج» نیز اشاره شده است در راستای اجرای تبصره بودجه سال ۹۳ سازمان و شرکت‌های وابسته به شهرداری تهران و به‌منظور تأمین کسری اعتبارات ردیف‌های بودجه مصوب و مورد نیاز واحدهای اجرایی از محل جابه‌جایی اعتبارات مازاد سایر ردیف‌های بودجه مصوب ۹۳ تا سقف مبلغ ۹ هزار میلیارد ریال به شرح ذیل اقدام نماید و در شرح ذیل این بند نیز ۱۵ مورد ردیف‌های مختلف ذکر شده است. درحالی‌که در تبصره ۵ مصوبه بودجه سال ۹۳ صرفا سه مورد از این ۱۵ موردی که در ذیل این بند ذکر شده است، وجود دارد و ۱۲ مورد آن خلاف مندرجات تبصره ۵ بودجه سال ۹۳ است. این نیز یک انحراف است. اما اشکال دیگری که می‌توان به پندهای «ب» و «ج» وارد کرد، این است که دقیقا مشخص نیست که میزان منابع از کدام ردیف‌ها کسر و به کدام ردیف‌ها اضافه می‌شود. البته ناگفته نماند در انتهای سال ۹۲ نیز از ردیف‌های متعلق به مترو تهران برخلاف سیاست‌های کلان و تأکید شورای شهر تهران کاسته شد. اعتقاد شورا تزریق منابع مترو است و در این‌رستا نیز مصوبه‌ای در شورا به تصویب رسید که براساس آن حدود ۲۰۰ میلیارد تومان به بودجه مترو تزریق شود. اما به استناد به یکی از مصوبات که مصوبه کلی بود، دقیقا مشخص نبود که این بودجه از کجا کسر و به‌کجا اضافه خواهد شد اما در نهایت شهرداری تقریبا ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع تخصیص یافته مترو را صرف پیاده‌روسازی و سایر موارد کرد. در این دو بند نیز مشخص نیست این بودجه از کجا کسر و به کجا اضافه خواهد شد. اشکال دیگر این است که با این دوفوریت عملا به شهرداری اجازه داده می‌شود که حدود ۳۰ درصد از بودجه سال ۹۳ را جابه‌جا کند. معمولا در اصلاحیه بودجه‌ها انحرافات جزئی وجود دارد که براساس این انحرافات جزئی، مجوز جابه‌جایی در بودجه صادر می‌شود.

شهر تهران از نظر محتوایی ایراداتی دارد. این متن پیش از این روی صفحه وبلاگ گرفته بود. در بند «ب» این لایحه دوفوریتی به استناد به مصوبه شماره ۱۰۰۳/۱۹۰۹/۱۶۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۸ شورای شهر تهران، برای تسویه دیون اشخاص حقیقی و حقوقی شامل تعهدات نقدی و غیرنقدی سنوات قبل پیمانکاران، تملک املاک تصرفی و آرای محاکم قضائی نیز قید شده است، درحالی‌که در مصوبه‌ای که به آن اشاره شد، چنین مواردی وجود ندارد. اشکال دیگر این است که این مصوبه در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۲۹ توسط فرمانداری مورد اعتراض قرار می‌گیرد و شورا باید طبق قانون در مدت ۱۰ روز به آن پاسخ می‌داد، یعنی حداکثر تا ۹۳/۵/۲۱ پاسخ شورا به فرمانداری باید ارسال می‌شد که این اقدام در موعد مقرر صورت نمی‌گیرد. در مورد بند «ج» نیز اشاره شده است در راستای اجرای تبصره بودجه سال ۹۳ سازمان و شرکت‌های وابسته به شهرداری تهران و به‌منظور تأمین کسری اعتبارات ردیف‌های بودجه مصوب و مورد نیاز واحدهای اجرایی از محل جابه‌جایی اعتبارات مازاد سایر ردیف‌های بودجه مصوب ۹۳ تا سقف مبلغ ۹ هزار میلیارد ریال به شرح ذیل اقدام نماید و در شرح ذیل این بند نیز ۱۵ مورد ردیف‌های مختلف ذکر شده است. درحالی‌که در تبصره ۵ مصوبه بودجه سال ۹۳ صرفا سه مورد از این ۱۵ موردی که در ذیل این بند ذکر شده است، وجود دارد و ۱۲ مورد آن خلاف مندرجات تبصره ۵ بودجه سال ۹۳ است. این نیز یک انحراف است. اما اشکال دیگری که می‌توان به پندهای «ب» و «ج» وارد کرد، این است که دقیقا مشخص نیست که میزان منابع از کدام ردیف‌ها کسر و به کدام ردیف‌ها اضافه می‌شود. البته ناگفته نماند در انتهای سال ۹۲ نیز از ردیف‌های متعلق به مترو تهران برخلاف سیاست‌های کلان و تأکید شورای شهر تهران کاسته شد. اعتقاد شورا تزریق منابع مترو است و در این‌رستا نیز مصوبه‌ای در شورا به تصویب رسید که براساس آن حدود ۲۰۰ میلیارد تومان به بودجه مترو تزریق شود. اما به استناد به یکی از مصوبات که مصوبه کلی بود، دقیقا مشخص نبود که این بودجه از کجا کسر و به‌کجا اضافه خواهد شد اما در نهایت شهرداری تقریبا ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع تخصیص یافته مترو را صرف پیاده‌روسازی و سایر موارد کرد. در این دو بند نیز مشخص نیست این بودجه از کجا کسر و به کجا اضافه خواهد شد. اشکال دیگر این است که با این دوفوریت عملا به شهرداری اجازه داده می‌شود که حدود ۳۰ درصد از بودجه سال ۹۳ را جابه‌جا کند. معمولا در اصلاحیه بودجه‌ها انحرافات جزئی وجود دارد که براساس این انحرافات جزئی، مجوز جابه‌جایی در بودجه صادر می‌شود.

ادامه در صفحه ۱۷

جامعه

نشست مدنی حق بر شهر با موضوع نقش شورای شهر و انتخاب مستقیم شهردار

شهردار با این لایحه اختیارات مهارناپذیر پیدامی‌کند

کاستی و ضعف‌های لایحه مدیریت شهری وزارت کشور

شرق: ششمین نشست از سلسله نشست‌های مدنی حق بر شهر با موضوع «نقش شورای شهر و انتخاب مستقیم شهردار» برگزار شد. علت انتخاب موضوع این جلسه، پیشنهاد انتخاب مستقیم شهردار در شهرهای بالای ۲۰۰ هزار نفر جمعیت در پیش‌نویس لایحه قانون مدیریت شهری است که توسط وزارت کشور تدوین شده است. مسئله‌ای که به نظر می‌رسد از یک‌سو نگرانی نسبت به کم‌رنگ‌شدن نقش شورای شهر و از سوی دیگر نوبد پیرنگ‌شدن مشارکت مردم در انتخاب اولین فرد اجرایی کلان‌شهرها را به همراه داشته است. در این نشست، جواد مهدیزاده، درباره رابطه حق بر شهر با مدل ارتباط شهرداری و شورای شهر به سخنرانی پرداخت. سپس میزگردی با حضور دکتر میثم بصیرت، مراد تقفی مدیرمسئول و سردبیر مجله «گفت‌وگو» و علی نوذریور معاون امور شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های وزارت کشور برگزار شد.

پیدا می‌کند. وی در ادامه با اشاره به مسئله رانت زمین و مسکن و آلوده‌شدن اعضای شورا به آن، بر تأثیر واگذاری بحث مسکن و زمین شهری به شهرداری در این لایحه و تشدید این مسئله تأکید کرد. وی همچنین با اشاره به تغییرات یک‌شبه در شهرداری بدون نظر‌خواهی و حتی اطلاع شورای شهر، لزوم وجود منشور شهر مبتنی‌بر نظر شهروندان را مطرح کرد؛ منشوری که با مشارکت شهروندان تدوین و از طریق همه پرس‌ی تصویب شده و در آن مدل اداره شهر توسط خود مردم تعیین شود؛ چیزی که اکنون به هیأت‌وزیران سپرده شده است نه مفهوم در تقویت نقش مشارکت، نظارت و مطالبات شهروندان پرداخت و برگزاری این جلسه توسط باهمستان را نمونه‌ای از این وجه برشمرد و براین‌اساس از عدم حضور نماینده شورای شهر در این جلسه انتقاد و آن را نشانه بی‌توجهی این نهاد به سرنوشت خود عنوان کرد. تقفی در پایان بخش اول صحبت‌های خود از نادیده‌گرفته‌شدن ساختار نهادهای حکومتی همچون آستان قدس رضوی در مشهد انتقاد کرد.

لایحه مدیریت شهری محصول شهرداری تهران است

در ادامه این جلسه دکتر میثم بصیرت به دلایل مخالفت خود با این لایحه پرداخت و عنوان کرد: نفس انتخابات خوب است و کسی با دموکراسی مخالف نیست اما مسئله در شرایط آن است. وی با ارائه روایت متفاوتی از پیشینه این لایحه، لایحه مدیریت شهری را محصول شهرداری تهران و براساس خواست‌های شهرداری تهران دانست و نه وزارت کشور. از نظر بصیرت، این لایحه‌ای است ابتر که صرفا نظر نخیکان گزینشی و دست‌چین‌شده را دارد. نظر سمن‌ها و شهروندان را ندارد. فاقد رویکرد است و معلوم نیست دنبال چیست. فاقد اصول پیشتاز و تغییر شکل‌دهنده است. این لایحه فقط سازمان شهرداری‌های نامشروع را به جای نهاد اتحادیه شهرداری‌ها می‌خواهد تقویت کند. از یک‌سو بیشتر شهرداری‌ها توان انجام این وظایف را ندارند، از سوی دیگر شهرداری تهران با بودجه‌ای که از بودجه عمرانی کشور بیشتر است، قدرت مهارناپذیری

درنظرگرفته شده است و در آن نظرات دانشگاهیان و سازمان‌های مردم نهاد اخذ خواهد شد. وی در پایان با عنوان اینکه این نشست، نخستین نشستی بوده است که یک سازمان مردم‌نهاد درباره این موضوع برگزار و از ما برای بیان توضیحات دعوت کرده است، بیان کرد: از نقد لایحه استقبال می‌کنیم.

فلسفه حق بر شهر تنظیم‌بهترین حالت برای زیست است

در بخش دیگری از نشست، جواد مهدیزاده سخنرانی خود را در خصوص مفهوم حق بر شهر با بیان چهار گزاره آغاز کرد: نخست آنکه حق بر شهر مفهوم نظری ساده و همیشگی بوده و هست. حق بر شهر درحال‌حاضر از دو وجه حائزاهمیت است: اول شهری‌شدن جهان و جهانی‌شدن شهر؛ و دوم پیچیدگی ساختارهای شهری. بحث حق بر شهر صرفا بحث نظری نیست بلکه بحث زندگی روزمره است برای همه. در ادامه جواد مهدیزاده به تقابل مفهوم حق بر شهر با دوگانه دولت/ملت و ابهام موجود در این دوگانه به‌عنوان دومین گزاره درخصوص مفهوم حق بر شهر اشاره کرد. در این زمینه، وی صاحبان حق بر شهر را به چهار دسته تقسیم کرد: دولت، بخش عمومی، بخش خصوصی و عموم مردم شهر. براساس این طبقه‌بندی حق بر شهر در رابطه با گروه‌ها باید مورد بررسی قرار گیرد. حق به صورت مجرد، راه به جایی نمی‌برد. باید دید این حق چگونه در تعامل و تضاد راه خود را مشخص می‌کند. حق بر شهر صرفا تضاد طبقات و دولت نیست. افزایش و سلاقیق مختلف هریک بهتر می‌خواهند در شهر زندگی کنند. فلسفه حق بر شهر تنظیم بهترین حالت برای این زیست است.

به‌عنوان سومین گزاره، مهدیزاده به روند تاریخی و جهانی موضوع اشاره و عنوان کرد: ما به لحاظ جهانی یک روند تاریخی داشته‌ایم و از مدیریت آمرانه و حکومتی به سوی مدیریت شهری و اکنون حکمرانی یا همان مدیریت مردمی رفته‌ایم که با بحث حق بر شهر همراه است. آخرین گزاره از گزاره‌های چهارگانه در باب حق بر شهر از نظر مهدیزاده ارتباط بحث حق بر شهر با الگوی مدیریت شهر است. وی با رد وجود بالاوابین در جهان، به وجود تجارب خوب و بد در سراسر جهان و لزوم توجه به هر دو نوع اشاره کرد و تجربه ایرانی را بخشی از تجربه جهانی معرفی کرد که باید در پیوند تجارب خوب بومی با تجارب جهانی ارتقا یابد. در ادامه مهدیزاده به بیان چهار معیار تأثیرگذار در مدل انتخاب شورا و شهردار پرداخت که عبارتند از: سطح توسعه‌یافتگی هر جامعه؛ ساختار و زمینه تاریخی و فرهنگی هر جامعه؛ بحث تنوع شهرها و ناتوانی الگوی واحد به پاس‌خوبی تمام نیازها؛ مسئله فرهنگ مشارکت؛ و در آخر و مهم‌تر از همه ایجاد حداکثر همگرایی و تعامل در مدل بین ذی‌نفعان و ذی‌حقان در شهر. وی با تأکید بر آخرین معیار عنوان کرد: اگر قرار باشد مدل اداره شهر به تفریق بیشتر بینجامد راه به جایی نمی‌برد و مدل انتخابی باید ما را هم به دولت مدنی و هم مردم مدنی رهنمون کند. جواد مهدیزاده در پایان سخنرانی خود بر لزوم آگاهی مردم از حقوق خود تأکید و عنوان کرد: وقتی مردم از حقوق خود آگاهی نداشته باشند، ممکن است علیه حقوق خود اقدام کنند. سلسله نشست‌های باهمستان توسط سازمان مردم‌نهاد باهمستان بنا همسکری خانه اندیشمندان علوم انسانی با هدف ایجاد بستر گفت‌وگوی مدنی درباره مسائل روز شهری در پیوند با مفهوم حق بر شهر طراحی و در آخرین چهارشنبه ماه‌های فرد سال برگزار می‌شود.

تک‌خبر

قالیباف تأکید کرد

دولتی‌شدن مدیریت شهری خطری بزرگ برای شهرداری و شورا

● شرق: شهردار تهران با تأکید بر ضرورت ایجاد انسجام در مدیریت شهری شامل مجموعه شهرداری و شوراهای اسلامی شهر و روستا در سراسر کشور گفت: تنها راهی که دولت می‌تواند به رسالت اصلی خودش بپردازد و کشور را به سمت جهش پیش ببرد، این است که به مدیریت شهری اعتماد کند. ازاین‌رو باید بخشی از کارهایی که وقت دولت را گرفته است را به‌درستی به مدیریت شهری منتقل کنیم.

محمداقبر قالیباف در نشست مشترک شهرداران کلان‌شهرهای کشور، موضوع دولتی‌شدن مدیریت شهری را طرح مسئله‌ای جدی و خطری بزرگ برای مجموعه شوراهای اسلامی شهر و شهرداری‌ها توصیف کرد و گفت: بیش از هر چیز برای حل این چالش نیازمند انسجام در مجموعه مدیریت شهری- شامل شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا- هستیم و حتی بعضا در مجلس شورای اسلامی نیز شاهد حضور خود دوستان نگاه مثبتی نسبت به شوراها ندارند که این چالش بزرگی به‌شمار می‌رود.

به گفته شهردار تهران، برداشت‌های صورت‌گرفته از قانون اساسی مبنی‌بر قائل‌بودن به شوراها به‌عنوان یک مجموعه صرفا نظارتی، نمی‌تواند مدیریت شهر را منسجم پیش ببرد.

قالیباف خاطرنشان کرد: ما در حوزه مدیریت شهری باید خودمان منسجم باشیم که بتوانیم این را به سیاست‌گذاران نیز منتقل کنیم و بگوییم تنها

راهی که دولت می‌تواند به رسالت اصلی خودش بپردازد و کشور را به سمت جهش پیش ببرد، این است که به مدیریت شهری اعتماد کند. ازاین‌رو باید بخشی از کارهایی که وقت دولت را گرفته است به‌درستی به مدیریت شهری منتقل کنیم. وی افزود: اگر این‌کار انجام نشود، شیب حرکت به‌منظور دولتی‌کردن شهرداری‌ها بیشتر خواهد شد و این به مصلحت مدیریت شهری و پیشرفت کشور نیست.

قالیباف تصریح کرد: مدیریت شهری باید در ابعاد مختلف سلامت، بهداشت، آموزش‌وپرورش، مالیات و عوارض به‌عنوان مبنای کار قرار گیرد؛ البته در این بخش ضروری است کاملا سیاست‌های دولت را اجرایی کنیم. ازاین‌رو نه شوراهای شهر و نه شهرداری‌ها نمی‌توانند ساز جداگانه‌ای زده و کاری جدا از سیاست‌های حاکم دولت پیش ببرند چراکه اگر این‌گونه عمل کنیم، حتما لجام‌گسیختگی به وجود خواهد آمد.

شهردار تهران در پایان تصریح کرد: مدیریت شهری بیش از هر زمان دیگری نیاز به انسجام و حرکت دارد. اگر در این زمینه منفعل بوده و وارد تحول جدی نشویم، شوراها و مجموعه مدیریت شهری که بیش از یک دهه از عمر آنها می‌گذرد، سیر نزولی خودشان را طی می‌کنند و شاید وضعیت خوبی در افق آینده نداشته باشیم.

۵	۹		۸	۴	
					۳
۸		۱	۵		
	۶			۹	۵
۴	۱	۳	۵		
	۲	۵			
۶		۸	۹		۳
		۶		۷	۴
	۳	۷		۸	۶
۷	۲				

۳	۶		۴		۷
۹	۴		۸	۵	
	۷		۱	۲	۹
۱		۷	۳	۵	۴
	۲	۸			۳
			۱	۶	۵
		۴		۹	۲
۸		۹	۵	۴	
		۹	۶	۱	۳
					۸

سودوکو سخت ۱۲۳۸

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۵	۹		۸	۴	
					۳
۸		۱	۵		
	۶			۹	۵
۴	۱	۳	۵		
	۲	۵			
۶		۸	۹		۳
		۶		۷	۴
	۳	۷		۸	۶
۷	۲				

سودوکو ۱۲۳۸

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عده‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۵	۶	۳	۴	۹	۸	۷	۱
۸	۹	۴	۱	۲	۷	۵	۳
۷	۱	۳	۵	۸	۲	۹	۴
۹	۷	۸	۲	۳	۴	۶	۱
۶	۳	۵	۹	۱	۴	۲	۷
۲	۴	۱	۵	۶	۷	۳	۸
۳	۵	۹	۴	۱	۲	۷	۶
۸	۷	۹	۶	۳	۱	۵	۲
۱	۲	۶	۷	۸	۹	۴	۳

۱	۸	۳	۴	۲	۷	۹	۵	۶
۴	۲	۵	۹	۶	۳	۱	۸	۷
۷	۹	۸	۵	۱	۴	۲	۶	۳
۵	۱	۹	۲	۳	۴	۷	۶	۸
۶	۳	۷	۹	۸	۵	۴	۱	
۸	۷	۶	۱	۵	۲	۳	۹	
۹	۴	۱	۸	۵	۶	۳	۷	۲
۳	۵	۸	۱	۲	۷	۶	۹	۴
۱	۲	۶	۷	۸	۹	۴	۱	۵

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۶	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳
۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵
۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱
۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳
۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴
۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳
۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴
۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵
۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱
۶	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳
۷	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴
۸	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵
۹	۴	۳	۲	۱	۵									
۱۰	۵	۴	۳	۲	۱	۵								
۱۱	۶	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵						
۱۲	۷	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵					
۱۳	۸	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	۵				
۱۴	۹	۴	۳	۲	۱	۵								